

2. tund – me räägime kodust, sugulastest, töödest-tegemistest, ametitest.

Minu sünnikodu **asus** Kiili -nimelises külas Tallinna *lähedal*. Kiili asula **oli** vanasti kolhoosi "Rahva Võit" keskus. Pärast sündimist **elasin** rivimajas kahetoalises korteris, esimeses trepikojas, teisel korrusel. Kuue aastaselt **kolisin mitte kaugele** küla keskusest, ääremaile eramusse, kus **oli** oma aed.

Minu vanemad **kasvatasid** oma aias viljapuid. Kirsside, ploomide ja õunte lisaks kasvatati kreeke, sest **elasime** ju Kreegi tänaval. *Lisaks eelpool mainitud* puuviljadele **kasvatati** marju (maasikaid, vaarikaid, punaseid sõstraid, musti sõstraid, valgeid sõstraid, tikreid) ja söögiks juurvilju (kartuleid, kaalikaid, peete, porgandeid, rediseid), ning aedvilju ja köögivilju (herneid, ube, küüslauku, kapsast, tilli, salatit jne). *Peale selle* kasvuhoones **kasvatati** tomateid ja pikki kurke.

Loomi minu vanemad **ei pidanud**, sest me ju **ei elanud** talus. Naaber oli *loomapidaja* ja temalt me **saime** piima. Tema laudas **kasvas** lehm ja "**arenesid**" kärbsed. Koera **hankisid** minu vanemad alles siis kui mina **olin** Soome **kolinud**. Sellest ajast peale **on** nad **olnud** suured *loomaarmastajad*.

Maal **oli hea elada** – loodus ümberringi **pakkus** sügiseti marju ja seeni, mida me **käisime korjamas**. Meil **oli** naturaalpõllumajandus, mitte potipõllumajandus.

Minu ema **oli** koolituse poolest raamatukoguhoidja ja isa ehitusmeister, müürsepp.

Meie suguvõsas **on olnud** palju seppasid. Emapoolne vanaisa, kes sündis aastal 1895, oli sepp. Tema kodus **oli** sepikoda. Ema vanem vend oli klaasissepp.

Öeldakse, et klaasissepa tütar paistab läbi, kuid minu (nõbu) onutütar ja onupoeg **ei ole** kunagi **läbi paistnud**. Isa poolne vanaisa **oli** rätsepp. Isa vend, minu onu **oli** kingsepp. Minu vend **õppis** tehnilises kõrgkoolis arvuteid, kuid temast ei tulnud soss-seppa (suom. tumpelo), vaid temast tuli arvutiinsener.

Minu vanaema **kasvatas** loomi ja **oli** "iga töö peale mihkel". Minu tädi **oli** pagar ja väga agar.

Minul **on olnud** kokku 16 (nõbu) täditütart- tädipoega, onutütart-onupoega, kõigil omad ametid, tööd ja tegemised.

Minu vanematel **oli** palju tööd ja seepärast terve (kogu) pere **aitas** majapidamistöodes. Ema **ei olnud** kodune, kuid **sai** kodu **näitama** koduselt. Omas majas, mille isa **oli** tööde kõrvalt ise **ehitanud**, **sain** ma oma toa. Tõepoolest - **"oma tuba, oma luba!"**

Kodukoht **on olnud** ja **tuleb olema** minule südamelähedane **sünnist surmani**.

Leidsin internetist kodu kohta armsa laulukese – muutke selle laulu verbid preesensit imperfekti ja vastake küsimusele miks kodu on armas:

Mu koduke on tilluke,

Kuid ta on armas minule

Oi-lii, oi-laa, kuid ta on armas minule

Seal elavad mu vanemad,

Kes ainult head mul' soovivad

Oi-lii, oi-laa, kes ainult head mul' soovivad

Seal on mul väike **koerake**

Ja tibatillu **kiisuke**

Oi-lii, oi-laa ja tibatillu kiisuke

Mu koerake teeb auh, auh, auh

Ja kiisuke teeb näu, näu, näu

Oi-lii, oi-laa ja kiisuke teeb näu, näu, näu